

UVODNIK

Prvi svezak broja 21 našeg časopisa ujedno je i prvi broj koji uređuje novo uredništvo izabrano u prosincu 2024. godine.

Kao nova glavna urednica časopisa koji u kontinuitetu izlazi od 2005. godine, prihvatila sam obvezu održavanja ugleda i visokih standarda koje su postavili prethodni urednici, prije svega profesor Josip Lisac koji je časopis pokrenuo i uređivao do 2021. godine kada je uredništvo preuzela kolegica Rafaela Božić. Zaslugom prethodnih urednika časopis je uvršten u sve relevantne baze, uključujući najprije skupinu (a1) kategoriziranih domaćih publikacija, a zatim i Scopus. U tom smislu, među izazovima koje nosi novo vrijeme, pred novim je uredništvom prije svega teret odgovornosti za održavanje kvalitete prethodnih svezaka. No, zahvaljujući vrijednim priložima u ovom broju koji sadrži petnaest znanstvenih radova i pet stručnih radova, čini se da smo ipak krenuli u dobrom smjeru.

U sadržaju prevladavaju književnoznanstvene teme iz kroatistike, rusistike, montenegristike te slavistike i komparatistike u širem smislu. Prilozi su tematski i metodološki raznovrsni – od izvornih znanstvenih radova posvećenih srednjovjekovnim svetačkim prikazanjima nastalim na hrvatskom području, uključujući tekst *Muka svete Margarite* (Josip Vučković) i *Prikazanje svetoga Lovrinca mučenika* (Marija Krnić), preko priloga koji istražuje lik Morgane le Fay u srednjovisokonjemačkom arturijanskom romanu (Zaneta Vidas Sambunjak), preglednog rada koji se dotiče korespondencije Stanka Vraza i Dragojle Štauduar (Marijana Togonal) do istraživanja poetskog diskursa Tonča Petrasova Marovića kroz analitičke okvire retoričke argumentacije (Anita Runjić-Stoilova). Dvama radovima književni su tekstovi poslužili kao oslonac diskurzivne i frazeološke interpretacije. U tom smislu polazište za sociolingvističku i kontaktolingvističku analizu bila je zbirka proznih tekstova *Aus Kroatien* Arthura Achleitnera (Kristian Novak), dok je hrvatski prijevod romana *Misija London* bugarskog pisca Aleka Popova predmet poredbene frazeološke interpretacije izvornika i prijevoda (Ana Vasung).

Tri rusistička priloga u časopisu otvaraju književne i općekulturne teme polazeći od obilježja Gogoljeva tipa „malog čovjeka” u prozi Vladimira Makanina (Lyudmila Safronova, Botagoz Bayzhigit i Aigerim Bekmuratova), preko razvoja suvremene migrantske drame na ruskom jeziku u uvjetima promijenjenih političkih okolnosti nakon početka rata u Ukrajini (Natalia Skorokhod), do istraživanja koje, uz poseban osvrt na umjetničke i regulatorne diskurse, propituje percepciju ruskog jezika u urbanom jezičnom krajoliku Karlovih Vara (Grzegorz Lisek).

Od dva montenegristička rada prvi je fokusiran na filozofske aspekte u opusu Stefa-

na Mitrova Ljubiše (Miodarka Tepavčević), a drugi predstavlja imagološko istraživanje slike Crne Gore u putopisu Petra Kuničića (Olivera Popović).

Premda u ovom broju prevladavaju prilozi iz književnosti, zastupljeni su i radovi iz područja jezikoslovlja, uključujući frazeologiju, dijalektologiju i morfologiju, odnosno korpusnu lingvistiku. Dva su rada zaokupljena frazemima – uz već spomenuti članak koji iz translatološke perspektive pristupa frazemima u romanu Aleka Popova, tu je i rad koji frazeme i kolokacije propituje na epitaforma novaljskog groblja (Ivo Fabijanić). Dijalektološko istraživanje konavoskih govora koncentrirano je na njihova sintaktička obilježja (Petra Brailo), dok je na imeničku morfologiju koncentriran iscrpan suautorski rad posvećen preobilju, tj. supostojanju više oblika koje se javlja u genitivu množine hrvatskih imenica *e*-sklonidbe (Jurica Polančec, Maša Musulin i Tomislava Bošnjak Botica).

Na kraju, u ime uredništva zahvaljujem svim autorima i autoricama na tome što su nam povjerili svoje radove, a u svoje ime zahvalnost dugujem prije svega kolegici Eugeniji Ćuto koja je kao izvršna urednica odradila najzahtjevniji dio posla. S obzirom na broj i vrsnoću priloga u ovom svesku, sa zadovoljstvom mogu konstatirati da se, uzimajući u obzir visoke standarde postavljene u prošlosti, uz radove koji nam pristižu ipak nešto manje bojim budućnosti.

Miranda Levanat-Peričić